

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

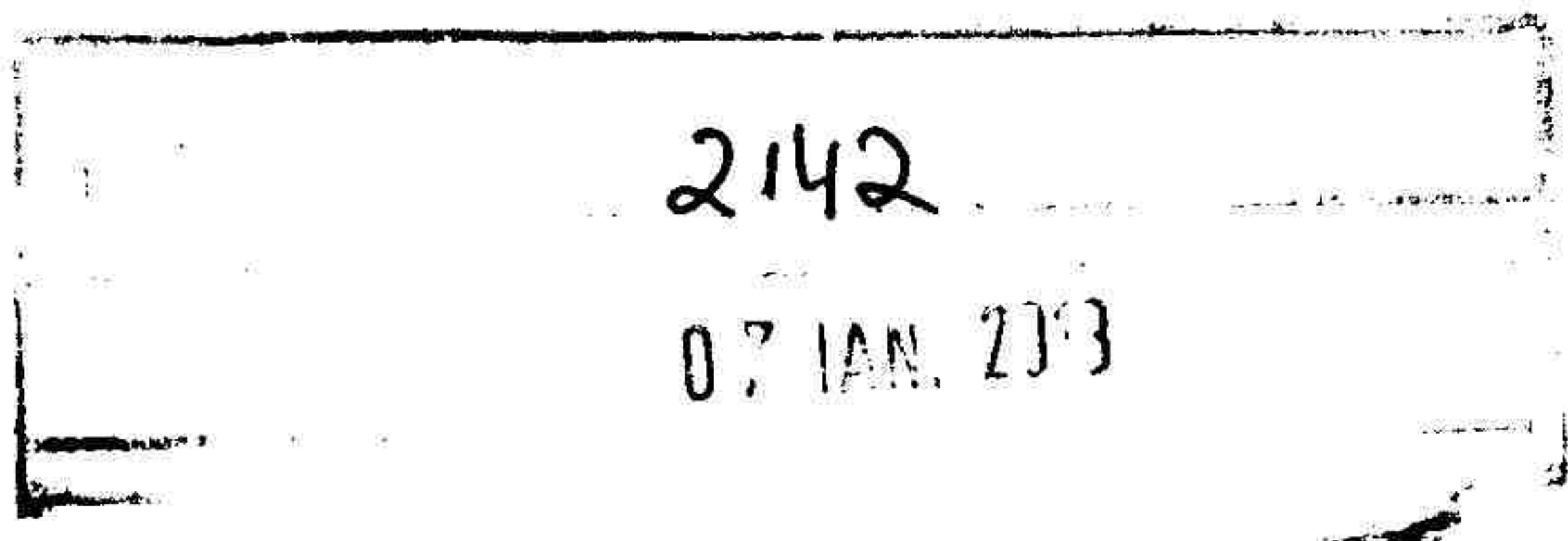
- **Παιδείας και Θρησκευμάτων Πολιτισμού και Αθλητισμού**

Θέμα: «Το μετέωρο βήμα ενός μουσείου»

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Πελοπόννησος» στις 11-12-12 που αναφέρεται στην αβέβαιη τύχη του Μουσείου της Αχάια Κλάους στην πόλη της Πάτρας.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Η αδέλφαινα τύχη του μουσείου της Αχάια Κλάους αποτελεί ένα ακόμα πλήγμα για την πόλη. Για το τουριστικό παρόν της και τις όποιες αναπτυξιακές του δυνατότητες, για το «δύνομα» και τη φήμη της, για τη διατήρηση ενός σημαντικού κομμάτιού της ιστορίας της.

Παρέμβαση

«Το μετέωρο βήμα»

Ο περιφερειάρχης Αυτικής Ελλάδας, ο δήμαρχος Πατρέων, το Βιομηχανικό και Εμπορικό Επιμελητήριο με άμεσες και εύστοχες δηλώσεις τους επισήμαναν τον ιστορικό δεσμό της Πάτρας με τις εγκαταστάσεις και το μουσείο της Αχάια Κλάους και τη διαρκή, επί σειρά δεκαετιών, συμβολή τους στη ζωή και την οικονομία της πόλης.

Η ανταπόκριση της ιδιοκτήτριας του ακινήτου Τράνεζας Πειραιώς περιορίστηκε στο ότι δεν υπάρχει, προς το παρόν, συγκεκριμένη επιλογή αξιολόγησης, αποφεύγοντας επιμέλως να αναφέρει οτιδήποτε για το μέλλον του. Ετσι, επέτεινε την εύλογη ανησυχία. Τέλος, η οινολογική εταιρία, στην οποία ανήκουν τα κινητά στοιχεία του μουσείου, αναφέρεται αόριστα σε μελλοντική ανασύστασή του σε άλλο χώρο. Ανοίξε, όμως, κι ένα ενδιαφέρον «παράθυρο» διεξόδου στο κρίσιμο αυτό ζήτημα: Δήλωσε ότι αν παραχωρηθεί χώρος στο συγκεκριμένο ακίνητο, θα έδανε θετικά την εγκατάστασή του μουσείου εκεί.

Προς την ανασύσταση του μουσείου σε άλλο χώρο, μακριά από τον πύργο (chateau) του Κλάους, που αποτελεί από μόνοος του αναπόσπαστο στοιχείο του μουσείου, θα πρέπει, για τον παραπάνω αλλά και άλλους λόγους, να αρθεί ως η έσχατη λύση. Είναι αυτονόητο ότι πρέπει να προταθεί μέχρι εξαντλήσεως η αξιοποίηση του «παράθυρου» της παραπάνω δήλωσης.

ΤΟΥ ΟΡΕΣΤΗ ΣΚΑΝΤΣΙΑ

Επειδή η Τράνεζα Πειραιώς «κληρονόμησε», όπως είναι γνωστό, από την ΕΤΒΑ και λειτουργεί η ίδια επιτάξιότητα μουσεία παρδοσιακών προϊόντων και μεταποίησης σε διάφορα σημεία της χώρας. Είναι τα μουσεία Μαργαροτεχνίας στη Τήνο, Ελιάς και Λαδίου στη Σάμιο, Πλινθοκεραμοποιίας στον Βόλο, Βιομηχανικής Ελαιουργίας στη Λέσβο, Υδροκίνησης στη Δημητσάνα, Μετάξης στο Σουφλί και Περιβάλλοντος στη Σιτυμάλια. Έχει, επίσης, υπό κατασκευή το μουσείο Αργυροτεχνίας στα Πάνενα και Μαστίχας στη Χίο. Είναι ορατή, με την πρώτη ανάγνωση, επειδή είναι εμφανική και χάρουσα, η απουσία από αυτό τον σημαντικό κατάλογο ενός κορυφαίου -όσο και η ελιά- προϊόντος και της παρα-

κό ρόλο. Η συμφωνία των συμμετεχόντων ότι θα επιδιωχθεί η επέκταση του μουσείου σε οίνου και οινολογίας, με ιδιαίτερη πάντα την προβλεπή της «Αχάια», θα μπορούσε να το εντάξει στο δίκτυο των θεματικών μουσείων της τράνεζας αλλά με την παραπάνω αυτοδιοίκηση του και τη διατήρηση, βέβαια, της κυριότητας των εκθεμάτων της «Αχάια» από την εταιρεία.

ΠΡΟΣΕΛΗΚΗ

Μία παρόμοια σύνθεση, με όποιες παραλλαγές προκύψουν, ωφελεί ή τουλάχιστον δεν βλάπτει κανέναν από τους μετέχοντες.

Η τράνεζα διαθέτει, βέβαια, ένα τμήμα του ακινήτου της, από τη λειτουργία όμως του μουσείου οίνου αποκτά πρόσθετη αξία το όλο ακίνητό της σε όποια επιλογή αξιοποίησης, ιδιαίτερα αν αυτή για ξενοδοχείο επαληθευθεί. Συμπληρώνει, ταυτόχρονα, μια σοβαρή έλλειψη των θεματικών μουσείων της.

Η οινολογική εταιρεία στεγάζει χωρίς κόστος στον ιστορικό του χώρο το μουσείο της και ενισχύει την προβολή της, όταν μετεξελιχθεί σε πανελλήνιο μουσείο οίνου και οινολογίας.

Τα εδώ εργοστάσια του Κλάους και του Αμβουγιερ, την ίδια εποχή με το εργοστάσιο Τουλ στην Κεφαλονιά, εγκαταλείφουν τη βιομηχανική παραγωγή οίνου στη χώρα. Αντίστοιχα, οι πατρινοί οινολογοί θανάσης Παρηγοπούρης στα Μηροζώιτικα και Αντωνόπουλος στη Βοιωτία ήταν πρωτοπόροι της μικρής, αλλά επώνυμης παραγωγής που αποτελεί σήμερα το κυρίαρχο πείσμα στη παραγωγή κρασιού και τις εξαγωγές του. Η Πάτρα, με πρωτοβουλία του Δήμου της, ήταν η πρώτη ελληνική πόλη που αναγνωρίστηκε από τον ευρωπαϊκό οργανισμό ως ΟΙΝΟΠΟΛΗ (νύμφα στα 1990). Οι κάτοικοι της Πάτρας και της Αχάιας προηγούνται εντυπωσιακά των άλλων περιοχών της χώρας στο ποσοστό της κατ'οίκον οινολογίας για προσωπική χρήση. Τέλος, η Πάτρα έχει αναγνωρισμένα τα 4 από τα 6 κρασιά Ονομασίας Προέλευσης (ΟΠΑΠ και ΟΠΕ) της Πελοποννήσου και «υστερεί» συγκριτικώς, όμως,

από εδώ πρέπει να είναι η αφε- τηρία των σχετικών ενεργειών της-πλέον- κι όχι μόνο ανακοι- νώσεων. Λαμβάνοντας αρχικά υπόψη ότι κατά την κείμενη νο- μοθεσία και την τρέχουσα λογι-	γωγής του, που έχει υπερίσχυσι- λετή, τουλάχιστον, κι αδιάλειπτη παράδοση στην ελληνική γη: Του όλου και της ομοιοποίησης. Η ΑΥΞΗ Η σύνθεση αυτών των δεδομέ-	τη βάση συμμετοχής τους μαζί με τις δυο εταιρείες στο διοικη- τικό συμβούλιο του μουσείου, όπου οι δυο φορείς της πόλης μπορούν να έχουν έναν κρίσι- μο εγγυητικό και εξισορροπητι-	Η πόλη υιοθετεί την ιστορι- κή σχέση της και τα ποικίλα ωφελήματα από το μουσείο της «Αχχία», ενισχυμένη μάλ- ιστα και αυτή από τη μελλο- νική αναβάθμιση του εύρους	ως ημερήσιος, ως περιφερειακής της χώρας μας μόνο έναντι των ηρώων του Αγάλου που έχουν 7. [Συνολικός αριθμός των ελλη- νικών κρασιών Ονομασίας Προ- έλευσης 28].
--	---	--	---	--